

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XEObd/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 6414206142
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6414206142.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej C. S., narodenej X. P. XXXX, bytom C. XX, XXX XX Ž. D. C., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, o vymoženie 817,81 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9Er/348/2014, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1CoE/315/2015-38 zo 14. januára 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinnej o d m i e t a.

II. Oprávnená m á voči povinnej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) uznesením č. k. 9Er/348/2014-20 z 3. júna 2015 zamietol námietky povinnej proti exekúcii. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu (ďalej len „Exekučný poriadok“) tým, že povinná v námietkach uviedla výlučne okolnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu a na ktoré exekučný súd neprihliada. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla povinná odvolaním, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozhodol uznesením č. k. 1CoE/315/2015-38 z 25. novembra 2014 tak, že odvolanie povinnej podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

2. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie z dôvodu podľa ust. § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo

„CSP“) a navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovoláním napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé, s poukazom na ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/, k/ až m/ Exekučného poriadku, z ktorých vyplýva možnosť podať odvolanie voči takým rozhodnutiam exekučného súdu, ktoré sú v rozpore so záujmami oprávneného v exekučnej veci. Uvedené závery, na ktorých nič nezmenila ani rozsiahla rekodifikácia civilného procesu s účinnosťou od 1. júla 2016, podľa názoru povinnej (ďalej aj „dovolateľky“) vo viacerých prípadoch potvrdil tiež Najvyšší súd Slovenskej republiky, napríklad v uzneseniach sp. zn. 3Oboer/15/2013 z 27. októbra 2014, sp. zn. 5Cdo/327/2009 zo 14. januára 2010, alebo sp. zn. 4Cdo/207/2012 z 19. septembra 2012. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. IV. ÚS 320/2014-16 z 5. júna 2014 konštatoval prípustnosť odvolania (za podmienok uvedených v § 58 ods. 5 Exekučného poriadku) proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Dovolateľka je toho názoru, že ak najvyššie súdne autority vyslovili prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu o nezastavení exekučného konania, potom v zmysle platných právnych zásad a zachovania právnej istoty je nutné aplikovať obdobný výklad aj v prípade uznesenia o zamietnutí námietok povinného. Poukázala na to, že Exekučný poriadok obsahuje totožnú úpravu týkajúcu sa ustanovení priamo pojednávajúcich o prípustnosti podania odvolania v prípade podaných námietok proti exekúcii, v prípade podania návrhu na odklad exekúcie, ako aj návrhu na zastavenie exekúcie. Nie je preto ústavne komfortné priznať právo na odvolanie proti uzneseniu o nezastavení exekúcie a rovnaké právo nepriznať povinnému v prípade uznesenia o zamietnutí jeho námietok voči exekúcii. Z uvedeného vyplýva presvedčenie povinnej, že má právo podať odvolanie aj v predmetnom prípade, keď exekučný súd nevyhovел jej námietkam proti exekúcii, čo následne potvrdil aj odvolací súd. V opačnom prípade by podľa názoru dovolateľky došlo k rozdielnemu výkladu obsahovo totožných ustanovení toho istého právneho predpisu a k narušeniu právnej istoty povinného. V súvislosti s princípom právnej istoty povinná poukázala na aktuálne znenie článku 2 CSP, ako aj na závery, ku ktorým dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5ECdo/192/2014 a rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1624/2012 z 27. septembra 2012. V ďalšej časti dovolania povinná zrekapitulovala svoje námietky voči exekučnému titulu, na podklade ktorého sa vedie predmetná exekúcia.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená právnickou osobou založenou na účel výkonu advokácie (§ 429 ods. 1 CSP), najskôr skúmal, či môže prihliadať na vyjadrenie oprávnenej k dovolaniu povinnej, zažurnalizované na č. l. 62 a nasl., ako aj na repliku povinnej na č. l. 73 a nasl. a dupliku oprávnenej na č. l. 84 a nasl.

4. Podľa ust. § 436 ods. 3 CSP, dovolanie doručí súd prvej inštancie protistrane, vyzve ju, aby sa k dovolaniu vyjadrila a určí na vyjadrenie lehotu nie kratšiu ako desať dní. Na neskôr podané vyjadrenie sa neprihliada. Podľa ust. § 436 ods. 4 CSP, ak sa protistrana vyjadrí k dovolaniu v lehote podľa odseku 3, vyjadrenie sa doručí dovolateľovi.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie písomným podaním zo dňa 20. apríla 2018 (č. l. 57) vyzval oprávnenú, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila k dovolaniu povinnej, ktoré jej bolo doručované spolu s predmetnou výzvou. Výzva na vyjadrenie sa k dovolaniu bola oprávnenej doručená prostredníctvom jej právneho zástupcu Advocate, s.r.o. dňa 31. mája 2018 (viď elektronickú doručenkú na č. l. 59). Posledným dňom na podanie vyjadrenia tak bol 10. jún 2018. Keďže tento deň pripadol na nedeľu, došlo k predĺženiu lehoty do pondelka 11. júna 2018. Vyjadrenie oprávnenej (č. l. 62 a nasl.) však bolo súdu prvej inštancie doručené až dňa 15. júna 2018, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenia o elektronicky prijatých dokumentoch z portálu eŽaloby na č. l. 61. Napriek tomu súd prvej inštancie doručil predmetné vyjadrenie povinnej (dovolateľke), ktorá k nemu podala repliku (č. l. 73 a nasl.). K replike povinnej sa vyjadrila oprávnená duplikou na č. l. 84 a nasl. Je teda zrejmé, že oprávnená podala svoje vyjadrenie k dovolaniu povinnej až po uplynutí lehoty (nie kratšej ako 10 dní), ktorú jej na ten účel určil súd prvej inštancie v riadne doručenej výzve na vyjadrenie sa k dovolaniu. V dôsledku zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia k dovolaniu nemohol dovolací súd prihliadnuť nielen na predmetné vyjadrenie oprávnenej, ktoré v zmysle ust. § 436 ods. 4 CSP ani nemalo byť doručované povinnej, ale ani na repliku dovolateľky z č. l. 73 a nasl. a dupliku oprávnenej z č. l. 84 a nasl. Dovolací súd preto ani

neuvádza argumenty, ktoré účastníčky konania v predmetných vyjadreniach prezentovali.

6. Následne dovolací súd skúmal, či dovolanie povinnej smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

7. Dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku. S prihliadnutím na dátum podania dovolania dňa 19. októbra 2016, dovolací súd prípustnosť dovolania povinnej posudzoval v zmysle procesnej úpravy účinnej od 1. júla 2016, avšak neaplikoval ustanovenia novely Exekučného poriadku uskutočnenej zákonom č. 2/2017 Z.z., ktorá s účinnosťou od 1. apríla 2017 výslovne vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní (§ 200 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017). Novela Exekučného poriadku účinná od 1. júla 2016 (čl. XL zákona č. 125/2016 Z.z.) v ustanoveniach § 9a a § 9b upravila vzťah Exekučného poriadku k novoprijatému Civilnému sporovému poriadku tak, že podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Z citovanej zákonnej úpravy teda vyplýva potreba primeranej aplikácie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. V prípade dovolania podaného po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku, t. j. po 1. júli 2016, pôjde o primerané použitie ustanovení tretej hlavy štvrtej časti CSP, ktorej predmetom úpravy je dovolanie ako tzv. mimoriadny opravný prostriedok (§ 419 až § 457 CSP), pričom konkrétne otázku prípustnosti dovolania je potrebné posudzovať v zmysle úpravy obsiahnutej v § 419 až § 421 CSP.

8. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Podľa § 440 CSP platí, že dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Tzv. vady zmätočnosti taxatívne vypočítané v ustanovení § 420 CSP pod písmenami a/ až f/ sú zároveň dovolacími dôvodmi, aj dôvodmi prípustnosti dovolania (viď § 431 ods. 1 CSP). Povinná prípustnosť svojho dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prípustnosť dovolania má stránku subjektívnu a objektívnu. Subjektívna stránka sa viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie, t. j. či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Naproti tomu objektívna stránka prípustnosti dovolania sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Ako už bolo konštatované v bode 3 odôvodnenia, povinná je subjektívne oprávnenou osobou na podanie dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo jej odvolanie ako neprípustné, pretože napadnuté rozhodnutie vyznelo v jej neprospech (§ 424 CSP). Objektívne však dovolanie povinnej prípustné nie je, pretože dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je ani rozhodnutím vo veci samej, ani iným (nemeritorným) rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

9. Rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho sa ustálila v názore, podľa ktorého žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. V exekučnom konaní totiž súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale jeho úlohou je zabezpečiť vymoženie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymoženie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok (hmotnoprávných alebo procesných) pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie (k uvedenému porovnaj napríklad uznesenia sp. zn. 3Oboer/25/2017 zo 14. februára 2018, sp. zn. 4Oboer/32/2017 z 29. novembra 2018, sp. zn. 2Oboer/19/2017 z 27. septembra 2018, sp. zn. 5Oboer/1/2017 z 27. februára 2018).

10. Povinnou napadnuté rozhodnutie nepredstavuje ani rozhodnutie, ktorým sa (exekučné) konanie končí. Včas podané námietky povinného proti exekúcii bránia exekútorovi pokračovať v exekúcii, avšak

len do doby, než mu je doručené právoplatné uznesenie exekučného súdu, ktorým sa rozhodlo o zamietnutí námietok (§ 51 ods. 3 Exekučného poriadku). Len právoplatné uznesenie exekučného súdu o vyhovení námietkam povinného proti exekúcii má za následok zastavenie exekúcie (v zmysle ust. § 51 ods. 5 Exekučného poriadku). Je teda zrejmé, že po právoplatnom zamietnutí námietok povinnej proti exekúcii bude exekúcia voči nej pokračovať, pričom povinná sa môže domáhať zastavenia exekúcie už len prostredníctvom návrhu na zastavenie exekúcie. Podľa názoru odvolacieho súdu, ktorý vyjadril v napadnutom uznesení, by sa súd prvej inštancie mal dokonca námietkami povinnej opätovne zaoberať z hľadiska toho, či v nich uvádzané skutočnosti, nepredstavujú niektorý z dôvodov pre zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 57 Exekučného poriadku.

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie povinnej smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, dovolací súd ho odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ CSP.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania oprávnenej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.